

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010193
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314010193.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu na verejnom zasadnutí konanom 24. marca 2016 prejednal odvolanie obžalovaného L. A. podané proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/83/2014 z 22.10.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného L. A. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Čadca bol obžalovaný L. A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie smerovalo iba proti výroku o treste. Podľa názoru obžalovaného trest, ktorý mu bol uložený vo výške 18 mesiacov, je neprimerane vysoký. Poukázal na to, že neplnenie si vyživovacej povinnosti trvalo pomerne krátku dobu, a to od mesiaca máj 2013 do 20.12.2013. Z výpovede poškodenej vyplýva, že táto poberá náhradné výživné na deti mesačne po 260,-Eur. O deti je riadne postarané, majú zabezpečené všetko čo potrebujú, preto následok spáchania skutku obžalovaného je podľa jeho názoru nepatrný. Okresný súd podľa názoru obžalovaného ďalej dostatočne neprihliadol na jeho vyjadrenie, že je vlastníkom bytu a predajom tohto bytu chce vyrovnať všetky svoje záväzky voči svojim maloletým deťom. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a uložil mu miernejší trest.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dôsledne poučil obžalovaného v zmysle § 257 Tr. por., pričom obžalovaný uviedol, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne okresný súd prijal toto jeho vyhlásenie, dokazovanie v rozsahu, v ktorom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykonával a vykonal dokazovanie iba v súvislosti s uložením trestu. Oboznámil sa so správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, správou Mestského úradu Púchov, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má 8 záznamov, pričom posledný záznam

je vo veci Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/43/2010, v ktorej bol rozsudkom z 12.3.2012 uznaný za vinného z prečinu podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky základné zásady pri ukladaní trestu v zmysle § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Po preskúmaní týchto okolností aj krajský súd je toho názoru, že trest tak, ako bol obžalovanému uložený okresným súdom, t.j. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zodpovedá stavu vecí a zákonu. Z vyjadrenia poškodenej Andrey Kučerovej mal krajský súd preukázané, že obžalovaný jej neuhradil ani čiastočne zameškané dlžné výživné a zároveň po vyhlásení rozsudku okresného súdu neplatí ani žiadne bežné výživné.

Na podklade uvedených skutočností krajský súd preto nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.